

מהתלה פחות-איוותר

במדור „אנשים“ (העולם הזה 1958), כתבתם כי מסיבת-פורים של עובדי-הרד"י „התנהלה באווירה של חיסול חשבורנות אישיים“, והראייה שהבאתם — תחפושת-יקוף שלי ועליה שלט: „אני לא משה חובב.“

כיד הדימיון הטובה הדבקתי משמעות אפלה לתחפושת-הפורים שלי. לא היה בי דעתי לחסל חשבונות, וודאי לא לפגוע באיש. מדובר במהתלת פורים מוצלחת פחות-איוותר — והפירוש הרכילותי שלכם היה מיותר וחסר-טעם.

רזי ברקאי, ירושלים

עם תנאים — ובני תנאים

במאמר שהתפרסם במוסף ידיעות אחרונות לפני כשלושה שבועות, הסכים הד"ר משה קרוי להתראיין בתנאי שהכתב יפרסם את סיפורו ויזכירו מדי-פעם.

ואילו בכתבה של אורי אבנרי (העולם הזה 1957), שאגב היתה הכתבה הכי מעניינת ורציולית בנושא, ומנותחת בצורה בהירה, לא הוזכר שמו של הספר כלל. הבנתי שד"ר קרוי לא העמיד בפני אבנרי כל תנאים. זה מעניין!

א. אלברטו, כרמיאל

השמצות וגועל-נפש

בכעס ובחימה קראתי את המאמר על הלחישות המשמיצות את כוכבה לוי (העור לם הזה 1959). האם אין השוטרים הגרעניים האלה יודעים, שמילה הנזרקת לחלל אי-אפשר להתזרזר? מה איכפת להם מי היא כוכבה לוי ומה מיקצועה? ובעיקר במצב קריטי, האם זה משחק תפקיד? האם בכל מקרה ומצב חייבים לחפש

אבל גישה זו עומדת בסתירה מסוימת לעמדה שנקט אורי אבנרי ביחס למיספר אישים שאותם אני מעריך, בעובדה ש"הפיצו את החוברת דיעה ישראלית אחרת. אני אישית, מזדהה עם הרעיון שחוברת זו באה לייצג, ומבחינתי הפכה מודעות לנושא המיוצג רחבה יותר, כתוצאה מקריאת החוברת.

אך לדעתי, חטאה החוברת לנושא, שכן כל האנשים שהשתתפו ברביעייה הנ"ל היו כולם על גל אחד — ולא היה אפילו אחד שיציג דיעה נוגדת, עלימנת להתמודד עם הבעייה משני הכיוונים. כולם הסכימו וחזקו את דיברי כולם, ובאיושהו

הצדקת (מקורה של השגיאה בפליטת-קולמוס, כמובן) — וגם על המחמאה.

לקצין ברשות-השירות

לאור הצימצומים והחיסכון המתחייבים מהמצב במשק, ברצוני להציע לצמצם את תקציבה של רשות-השירות. אני, וודאי אל-פים כמוני, יכולים להסתפק בשמיעת תחנות-שירות מחו"ל.

לדוגמה: מוסיקה מתחנות ביירות ומוניטה-קרלו, ומהדורות-חדשות מקאהיר, בירת ברייט, וכו'. לצורך שטיפת-מוח תספיק לנו הטלוויזיה הישראלית. אריה בר, חיפה

טעות לעולם חוזרת

הבנק עם שוק ניירות-הערך והמוסדות הפועלים בו. כן יהיה אחראי לטיפול בחקיקה הבנקאית ובתכנון התפתחות מערכת הבנקאות לטבת ארוך ויוסיף לטפל בבעיות הקשורות בפירוקו של בנק איי-בריטניה.

מעריב, 17.3.75
יגאל לביב, תל-אביב

מקום זה מסתדר יפה עם הדברים אשר נגדם מרים אורי אבנרי את קולו. **גבי תורג'מן, עפולה**

● החוברת אינה מתיימרת להיות ויכוח בין בעלי דיעות שונות, אלא להיפך — רבי-שיח בין אנשים בעלי דעות דומות, שביקשו להאיר במשותף צדדים שונים של בעייה. משום כך נקראת החוברת דיעה ישראלית אחרת, ולא דיעות יש-ראליות אחרות.

דיעה אחת — ודיעה אחרת

בכתבה „איכוח“ (העולם הזה 1956) לועג אורי אבנרי לצורה שבה אמצעי-התיק שורת מלבנים בעיות, והוא נותן אפילו דוגמה כיצד מתנהל ויכוח שם. גם אני, כמו אורי אבנרי, חרד לנקודה הזו ומסכים בהחלט שצריך להעמיד תמיד את שים בעלי דיעות נוגדות, כדי שהנושא המטופל אכן ילוכד.

כוכבה לוי

שוטרים גועליים

נקודה שלילית, ואפילו תהיה לא-ינכונה? לצערנו, רובם הגדול של השוטרים מת-הדרים במדים ולא בראשיהם, ולא לחינם מכנים אותם בארצות שונות בכינויים משפילים.

א. בן-שמואל, כרמיאל

ררוש אריק שרון הפוך

קראתי בעיון את מאמרו של אורי אבנרי „ליכוד הגופיפים“ (הארץ, 14.3.75), ואני בא בתשובה משלי — איך לצאת מן הדי (המשך בעמוד 12)

מגע ידייך - האם הוא עדיין?

ידייך עושות בכל הן מכבסות וממרקות, הן מלטכות, מטכלות, מתקינות... האם ידייך עדינות? האם הן מטופחות כראוי?

טפחי את ידייך והגני עליהן ב- **נקה קרם ידיים** הקרם החדש של „נקה“ מטפח את עור ידייך ויחד עם זאת מטפל ביעילות בכבועות קור, בחסמוס וכיובש החורפיים. „נקה קרם ידיים“ מכיל גליצרין ועשיר בחומרים מרככים. ועוד יתרון חשוב לו - „נקה קרם ידיים“ חסכוני במיוחד: הוא פעיל ביותר ותוכלי להסתפק בכל שימוש במחצית הכמות שהורגלת לה.

מוצר איכות נוסף של „מפעלי נקה“ בע"מ.